

μπουντρούμι

μπουντρούμι, το, ουσ. [<τουρκ. bodrum <ελλ. ἵπποδρομος]. **1.** σκοτεινός υπόγειος και στενός χώρος ή στενό και σκοτεινό υπόγειο δωμάτιο ή μικρό και σκοτεινό υπόγειο διαμέρισμα: «πώς μπορούν και ζουν ολόκληρη οικογένεια σ' ένα τέτοιο μπουντρούμι, είναι απορίας άξιο!». **2.** (παλιότερα στη γλώσσα της αργκό) η φυλακή: «τον έκλεισαν στο μπουντρούμι και θα κάνει καιρό να ξαναδεί τον ήλιο». Από το ότι παλιότερα τα κελιά βρίσκονταν σε υπόγειο χώρο. Συνών. σκοτεινή / υπόγα (2).

- τον κλείνω στο μπουντρούμι, βλ. φρ. τον ρίχνω στο μπουντρούμι·

- τον ρίχνω στο μπουντρούμι, τον φυλακίζω: «πριν από δυο χρόνια τον έριξαν στο μπουντρούμι και θα κάνει καιρό εκεί». (Λαϊκό τραγούδι: ένας λεβέντης ξαγρυπνά στο σκοτεινό κελί του, μέσ' στα **μπουντρούμια τα φριχτά του ρίξαν** οι εχθροί του).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας